

KRIZOVÁ ESTA

VI. VERONIKA PODÁVÁ JEŽÍŠI ROUŠKU + Umět přijímat bez odměny

Ježíš říká:

Všichni se ode mne odvrátili, všichni mě opustili. Zůstal jsem sám, bez pomoci, na cestě na smrt. Tehdy se přiblížila Veronika a podala mi svůj šátek. Umíš si představit, jak mi bylo? Byl jsem dojatý, příjal jsem její službu lásky, ale neměl jsem nic, čím bych se jí odměnil. Měl jsem jen své utrpení a bolest. Dal jsem jí zkrvavenou tvář, otisknutou do šátku. I toto je kříž, že se nemáš čím odvědět, když ti druzí prokázali dobro. Bud' statečný a udělej, co jsem udělal já! Přijmi dobrý skutek i tehdy, když ho nemůžeš oplatit. Přijmi zahanbení, že zůstáváš dlužníkem. Nemusíš vždy platit penězi. Za odplatu dej sebe.

Nauč se přijímat bez odplacení. Bez obchodního ducha. To jsou dveře ke mně. Přijmi kříž hanby, že nemáš nic, čím by ses za dar odvděčil. Tehdy se setkáš se mnou.

Můj Otec dává a nežádá odplatu. Je jako studna, která dává čerstvou vodu bez zaplacení a nikdy se nevyčerpá. Pokud budeš takový i ty, jsi dítětem mého Otce.

To je tvůj šestý kříž: že nemůžeš vrátit Bohu všechnu jeho lásku. Jsi jako dítě, které užívá otcovy i matčiny dobroty.

tě čekám. Pak se už nebudeš bát. Přiznej, že jsi slabý. A i kdyby sis velice práhl být jiný, jsi pouze člověk s omezenou intimitou. Přiznej si to a tehdy se setkáme. U mne tě už nikdo nebude moci odhalit.

Amen.

„Ježíšem Kristem,
Otcé, tu jsem!
Chci se nyní spojít s Tvým Symem
abys ve mně poznal své dítě,
které se ti vrací.
Amen.

„At se mi stane podle Tvého slova!“
Maria, jsem Tvým synem/tvou dcerou.
Oruduji za mne a pomoz mi stát se
pravým učedníkem a bratrem/
pravou učednicí a sestrou Ježíše.
Otcé, tu jsem!
Chci se nyní spojít s Tvým Symem
abys ve mně poznal své dítě,
které se ti vrací.
Amen.

„Ježíšem Kristem,
Otcé, děkuji Ti,
že nyní mohu vejít do Tvého Království.
Vzdávám se své vzdorovité vůle
a přijímám vůli Tvou.
Děkuji Ti, že mám účast
na Tvé přirozenosti,
že se stávám dítětem, Tvou radostí.
Otcé, učň, aby se už uskutečnilo
moje zmrtvýchvstání!
Amen.

XI.

JEŽÍŠE PŘIBÍJEJÍ NA KŘÍŽ

+ Být přibitý na kříž

Ježíš říká:

Když neseš kříž, ještě máš možnost odhodit ho. Když už tě jednou na něj přibíjí, už se ho zbavit nemůžeš. Ted' už to víc: Kříž je tvůj úděl až do smrti. A to je težké. Chtěl by ses od něj osvobodit, ale jsi na něm přibity. Kříž je místo, na kterém se umírá. Lidé tě budou na něj přibíjet. Ulekniše se ho, anebo se spolehlneš na mne? Jsou kříže, které se nosí až do konce. Marně se snášíš zbavit se jich. Je na tobě, abys už vzdal tento zbytečný boj a přišel ke mně. Tehdy umíreš a začněš žít. Neboj se! Nechci, aby ses zkamal, že se dočkáš něčeho jiného. Kříže zůstanou až do konce a čím dřív umíres, tím dřív vstanesh z mrtvých. Čím dřív se přestanesh vzpirat, tím dřív se setkáš se mnou. Zapamatuj si tento jedenadctý kříž. To je jedenácté setkání. Já se na ně téším.

Ježíš říká:

Všichni mě zradili. Opustili mě ti, které jsem uzdravil. I moji nejbližší. Když jsem zkrvavený, zraněný a otřesený posetkání s matkou čekal lásku, přinutili jediného člověka, aby mi pomohl nést kříž. Čekal jsem pomoc z lítosti a lásky, ne z přinucení. Hle, nejtěžší kříž, když nemáš nikoho, kdo by tě politoval a miloval. Když ten kříž přijmeš, už nejsi sám. Jsem s tebou já.

A ještě něco. Nechtěj být hrdinou a dovol, aby ti druzí pomohli. I já jsem to dovolil, i když jsem všemohoucí. Připust, že druzí jsou silnější než ty! Uznej, že potřebuješ pomoc a přijmi ji! To je kříž, od kterého nemůžeš utéct. Pochop však, že to jsou dveře ke mně.

Nediv se, že se tomuto křízi všichni vzpírají: „Duch je proti tělu a tělo proti duchu.“ Ty se nevzpírej! Vezmi svůj kříž a následuj mě! Setkáme se.

XII.

ŠIMON Z CYRÉNY

POMÁHÁ JEŽÍŠI NEST KŘÍŽ

+ Dovolit druhým, aby ti pomohli

Ježíš říká:

„Být přibitý na kříž“

„Duch je proti tělu a tělo proti duchu.“ Ty se nevzpírej! Vezmi svůj kříž a následuj mě! Setkáme se.

I.

• JEŽIŠ SE SETKÁVÁ SE SVOU MATKOU
+ *Zarmoutit toho, koho miluješ*

Ježíš říká:

Mohl jsem se vyhnout setkání s matkou. Umíš si představit, co znamená setkání s milovanou osobou, kterou jsi zarmoutil?

Celý národ mne zradil a zavrhl jako kacíře a podvodníka. Moje matka o tom věděla. Viděla moji tělesnou a duševní bolest. Zahleděla se mi do očí, když se mi všichni vysmívali. To byl můj kříž – vidět zármutek v očích matky, v očích nejdražší bytosti.

Zarmoutil jsi někoho, kdo tě miluje? Chceš ho ušetřit bolesti, ale nemůžeš. To je kříž, který nemůžeš odbyt.

Když vidíš, že jsi zarmoutil přátele, kteří tě mají rádi, když vidíš, jak jím tvůj pád způsobuje bolest, hled' na mne a moji matku.

Moje matka věděla, kdo jsem. Proto v ní nezemřela naděje, že zvítězím. Naopak! Tehdy se v plném lesku zaskvěla její víra ve mne.

Příjmi takováto setkání, když se jim nemůžeš vyhnout. Příjmi fakt, že jsi někoho zarmoutil.

Najdeš při tom mne i moji matku.

• JEŽIŠ ODSUZUJÍ K SMRTI.
+ *Přijmout rozsudek*

Ježíš říká:

Mne soudili a odsoudili. Světští vladaři a náboženští vůdcové mě odsoudili na smrt. Moji přátelé a učedníci se rozutekli. Lid, který naslouchal mým kázáním, nyní svědčí proti mně.

Donedávna mě všichni chvátili, obdivovali se mým zázzrakům, toužili se mě dotknout a slibovali věrnost. Nyní se obratili proti mě a žadají Piláta, aby mě odsoudil na smrt.

Pilát, cizinec v mé zemi, mě chtěl osvobodit. Můj národ ho přinutil, aby mě odsoudil. I přesto, že jsem neudělal nic zlého. Tomu se nevyhněš. Jistý a neomylý soudce je jedině Bůh.

Tento tvůj první kříž tě osvobozuje od lidí, na které ses spoléhal. Zve tě, aby ses opřel o mne. Když tě lidé soudí, přijd' ke mně, vždyť i mne soudili a odsoudili.

Nebáň se, když tě lípí souši! Jejich soud tě nemůže znít. Nenechá tě opuštěného, protože tě pírádí ke mně. Odsouzení, to je můj i tvůj první kříž. Neboj se ho! Otvírá ti dveře ke mně. Vždy, když tě kříž odsoudí, setkáváš se se mnou. Při mně tě už nikdo nemůže soudit. Ani odsoudit.

XII.

• JEŽIŠ UMÍRÁ NA KŘÍŽI
+ *Umřít na kříži*

Ježíš říká:

Smrt. Odejdu ze země. Ale abych žil, ne, abych nevstal. Moje smrt je naplněním Otcovy vůle. Proto Smrt hříchu je radost pro mne i tebe. Radost a naše objeti! Nejvelkolepější exploze lásky! Já jsem tou cestou už prošel a nyní čekám na tebe.

Nechápeš, že i já jsem odšel ze země? Byl jsem jen jejím hostem. Nyní jsem panem země. I ty budeš takový. Dej smrti, co jí patří. Už nepohližej na hrob jako na beznadějný konec, ale jako na radost a začátek. Necht umře twoje pýcha! Červánky vzkříšení jsou již na obzoru.

k mému životu. Pouze mrtvý člověk může vstát z mrtvých. Protože pouze smrt ti vezme i poslední úpony.

Opro. Neboj se! Je to most mezi mnou a tebou. Smrt hříchu je radost pro mne i tebe. Radost a naše objeti! Nejvelkolepější exploze lásky! Já jsem tou cestou už prošel a nyní čekám na tebe.

Nechápeš, že i já jsem odšel ze země? Byl jsem jen jejím hostem. Nyní jsem panem země. I ty budeš takový. Dej smrti, co jí patří. Už nepohližej na hrob jako na beznadějný konec, ale jako na radost a začátek. Necht umře twoje pýcha! Červánky vzkříšení jsou již na obzoru.

A já zničím smrt. Smrt tě osvobodí od křížu a já od smrti. Pohlední dnes smrti do očí. Vezmi tento kříž jako Otcův dar! Přijmi svůj konec, který ti dává Otec. Když se budeš vzpirat smrti, nemajdeš mě. Dvanáctý kříž je jako svátek, je to vrchol - završení všeho. Protože smrt je začátek nového života.

●   III.   ●

JEŽÍŠ POPRVÉ PADÁ POD KŘÍŽEM
+ *Mít odvahu trpět*

Ježíš říká:
 Je těžké padnout. Lidé chtějí stát a vítězit. Já jsem Bůh a přesto bezmocně padám pod křížem. Všechni viděli zázraky, které jsem konal a divili se. nyní mne vidí padlého, vyčerpaného, poraženého.
 Měj odvahu trpět a nezakryvej svůj pád! Pržnej si ho! Zde na zemi nemůžeš konat jinak. Jsi tu proto, abys zemřel. Nebot: „*Kdo ztratí svůj život, najde jej.*“
 Proč se bojíš svých pádů? Proč se bojíš pohlednout lidem do očí, když jsi prozrazen, když jsou jimi moudřejší než ty? Proč se bojíš, když upadnesh do hřichu?
 Snažíš se, abys byl dobrý. Ale když padnesh, přijď ke mně. Neboj se! Pád není konec. Proc tak tragicky hodnotíš své pády? Proč se za ně studíš? Pád je na to, abyš přišel ke mně.
 Já tě pozdvívám. Když si připomeneš, že i já jsem padal, budeš ve svém pádu hledat moji tvář.
 Spolu zvítězíme nad pádou a nad hřichy. Důležité je, abyš při pádu nezůstal sám, abyš přišel ke mně.

●   II.   ●

JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ KŘÍŽ NA SVÁ RAMENA
+ *Přijmout každodenní kříž*

Ježíš říká:
 Mohl jsem se bránit nebo žádat, aby mne bránili. Mohl jsem říci: Jsem nevinny! Proč mám trpět? Příjal jsem však kříž bez výmluv.
 Tým křížem může být každá chvíle tvého života. Můžeš ho přjmout, nebo odvrhnout. Můžeš od něj utikat, nebo mu vyjít vstříc. Já jsem svůj kříž přjal. Nyní věš, kde se můžeš se mnou setkat.
 Tvá síla není v tom, že budeš od kříže utíkat. Každý okamžík žádá od tebe rozhodnutí: zanechat sebe sama a jit za mnou.

To je tvůj druhý kříž. Všední, každodenní. Lidé ho zřídka přijímají. Čekají mimorádné kříže. Tvůj kříž je tu. Když ho přjměš, získas velké milosti a tvoje věra naroste jako rozvodněný potok.

Ježíš říká:
 Prátele si mysleli, že mi prokázali nejvyšší pocit, když moje tělo uložili do hrobu. Starali se o tělo. To je všechno, co mohli udělat. Zapomněli, že jsem řekl: „*Třetího dne vstanu.*“ Smrt nemá vládu nad mnou.
 Přínej si, že tě hrob straší. Když za tebou zapadne hřebenovní kámen, už tě nebude. Nezůstane po tobě ani nejménší stopa. Když si pomyslíš, že jednou nikdo nepřijde na tvůj hrob, že skončíš zapomenutý a nezistitelně z tebe nic, tehdy se setkáš se mnou. Pracovat a nevidět plody svých rukou, to je tvůj čtrnáctý kříž. Je jím touha, hrdinské úsilí zanechat po sobě něco. Ale právě toto ti překáží, abys viděl světlo.

Ve věčnosti mě najdeš. Ale jak, když se bojíš lehnout si do hrobu a být v něm zakopaný! Když chceš přijít ke mně a nezníčit si mosty za sebou, jak se najdem? A právě to bude chvíle, kdy mohu proměnit tvůj život.

Toto je čtrnáctý kříž a nad ním se vznáší zmrtvýchvstání. Jak se raduji z hrobu tvé pýchy. Ještě nejsi v hrobě, ještě se do něj neukládáš a už se vzpíráš umírání. Proto jsi mrtvý. Kdybys uložil do hrobu svou pýchu a umřel sám sobě, tehdy bys vstal

VIII. • JEŽIŠ TĚŠÍ A NAPOMÍNÁ JERUZALEMSKÉ ŽENY
+ Těšit ty, kteří těší tebe

Ježiš říká:
 Ženy mi naslouchaly, milovaly mě a věřily mi. Žehnal jsem jejich dětem. Hleděly na mne srdcem a nedovedly se smířit s tím, že mě odsoudili. Proto plakaly. Cítily, že je tím odsouzen sám život. Žal je zbalil smyslů. Proto jsem je těšil.

Trpět bolest je kříž. Povznést se nad ni je osvobození. Žádná bolest není tragédie. Tragédií je slepota a tvrdost srdce. Tragédií je nevidět, že každá smrt má zmrvýchstání, každá nemoc uzdravení a každý odchod návrat.

Tragédií je upadnout do zoufalství. Zvítězíš, když začneš těšit druhé, i když sám potřebuješ útěchu. Troje útěcha přijde od Boha. Nespoléhej se na lidskou útěchu, ale pros Boha o sílu. Ta zvítězí nad světem. To je cesta od kříže k životu.

Nedopust' pád do zoufalství. Když ty sám, raněný a rozbolavělý, budeš těšit druhé, tehdy mě najdeš. Otevří i tyto dveře ke mně! Za nimi tě čekám, aby ses o mne opřel.

VII. • JEŽIŠ PODRÚHÉ PADÁ POD KŘÍŽEM
+ Přijmout další pád

Ježiš říká:
 Jednou jsem už padl. Všichni očekávali, že budu silný. A já jsem znova upadl. I když jsem věděl, že to rani moji matku, že to vyvolá salvu smíchu u nepřátele a deprimuje moje přátele.

Moje slabost zmýnila všechny. Ptali se: Je to opravdu Bůh? Příjal jsem ten kříž. Otec na mně chtěl ukázat, že je silnější, než jakákoli slabost.

Když padněs poprvé, ještě mňá výmluvu. Ale když upadněs podruhé, každý ti může říct, že za nic nestojíš. Tomuto kříži se vzpíráš, ale tím se vzdalujes ode mne. Tím nesvědčíš o mně, ale o sobě a o své sile. Véz, že opět padněs. Ale já tě opět postavím na nohy. Tehdy řeknou: „He, někdo ho zdvihl.“ Toto je tvoj sedmý kříž: že zhovu padáš a že si to musíš přiznat. Neboj se pádu, ale obrat' se ke mně! Když ten kříž přijmeš, najdeš v něm mne. To bude porážka těla a vnitřství ducha.

IX. • JEŽIŠ POTŘETÍ PADÁ POD KŘÍŽEM
+ Přijmout úplinou prohru

Ježiš říká:
 I potřetí jsem padl. Všichni věřili, že toto je mā prohra. Když už mysleli, že dál nepůjdū, vstal jsem, obklaplila zloba pekla.

I ty chceš mít alespoň malý kousek života i světa, kde bys byl sám, kde by lidé neobjevili, co je jen twoje, za co se dokoncē stydíš. Nechceš, aby lidé viděli tvouj nahotu, tvuj hřich a tvoji bídu, protože by tě zneuctili. Stůj co stůj si chrániš svoji intimitu. Ale příje okamžik, kdy si ji nebuděš moci uchránit.

I skrže takový kříž musíš přejít. Když ti jednou seberou všechno, i tvoje soukromí, a už ti nezůstane nic, odevzdej se Bohu. Jedinou nedotknutelnou intimitu ti budeme Otec a já nedotknutelnou intimitou ti budeme. Neboj se. Křížem není jen odhalení těla. Ještě bolestnejší je, když ti odhalí duši. Tvé hřichy tě už dávno odhalily. Dovol Otci, aby ti dal nové šaty. Děj mu svoji intimitu. Dovol, aby tě oblékl v dokonalou nevinnost.

Marně se namáháš zachovat si nevinnost. Dnes přinej, že v tomto jsi slabý. Toto je desátý kříž, kříž studu, hanby, kříž touhy zůstat nevinný, kříž strachu, že se někdo dozvíd, že jsi i padl. Vezmi tento svůj kříž a brzy mne najdeš. Tady

Troje útěcha přijde od Boha. Nespoléhej se na nezvládnou. Nadešel čas tvé bezmoci, chvíle tvé úplné porážky. Chceš si tedy zoufat? Neboj se. I toto jsou dveře, za kterými mě potkáš. Když už nemůžeš počítat sám se sebou, tehdy mě najdeš. Volej celým svým srdcem a já se ti ozvu.

Toto je tvůj devátý kříž: být úplně poražen, zcela opuštěn, mrtvý. Už s tebou nikdo nepočítá, protože nemá naději, že může od tebe něco dostat. Tento kříž tě snáz přivede ke mně a umožní ti, aby s mě našel. Přijmeš ho? Neboj se, já jsem s tebou! já jsem přemohl svět.